

Rættur rockur frá ruk

Konsertin við The Rolling Stones í Horsens sunnukvöldið gjørdist ein staðfesting av, at rockabbarnir ikki loyva nøkrum at ivast í, at teir framvegis duga, orka og eru á odda í kapprenningini um at vera heimsins fremsti rockbólkur. 85.000 fólk savnaðust á Forum Horsens og gjørdust vitni til eina framúr góða konsert við teimum størstu, ið hesaferð kanska vóru á palli síðstu ferð

”

Neyvan nakar føroyskur seyðamaður í triátiárunum hevði orkað at fylgt Mick Jagger og rópt “sirri, sirri sirri”!!

TÓNLEIKUR

Dagfinn Olsen
dagfinn@sosialurin.fo
Myndir: D.Olsen

The Rolling Stones endaðu sunnukvöldið heimsferðina, ið hevur heitið A Bigger Bang. Ferðin byrjaði í 2005 og hevur sett met sum tónleikaheimsferðin í ár, ið hevur vunnið mestan pening. Í hølunum koma Robbie Williams og U2, men Stones eru á odda.

Stóri endabresturin fór fram á Forum Horsens, sum í gerandisdegnum er karmur um 8 venjingarvallir hjá AC Horsens. Og tað skuldu eisini heili 85.000 fólk til at fylla økið, men tað var ongin trupulleiki, tí tað vóru jú Stones, ið fóru á pall.

Teir hava síðani byrjan í 1962 verið á 31 heimsferðum. Hvørt talan verður um fleiri, er ilt at siga. Keith Richards sigst vera ótroyttligur og er hann ikki á palli, so veit hann ikki, hvat hann skal fáa tíðina at ganga við. Saman við Mick Jagger er hann skapandi drívmeini í bólkinum og teir báðir skúlavinirnir stovnaðu eisini bólkin í 1962. Teir eru nú 63 ára gamlir. Afturat sær hava teir Ron Wood, 58 ár, og aldursforsetan Charlie Watts, 64 ár, ið nú sigst vera troyttur av lívinum við áralongum ferðum.

Hesir eru grundstamman í bólkinum, men afturat teimum eru onnur á palli.

Men kjak og gitingar um, at seinasta heimsferð, seinasta pallframførslan, hevur verið er næstan líka gamalt, sum bólkurin sjálvur. So tá konsertin endaði sunnukvöldið, og punktum varð sett fyri hesi heimsferðini, so tordi ongin at staðfesta, at hesir gomlu gubbarnir ikki aftur

trína á pall, hóast tað kom fram í nøkrum umrøðum, men nógv spalturúm fáa hesar gitingar ikki longur.

Og tað er vælskiljandi.

Jagger og seyðamenn

Rolling Stones prógvaði seg sum ein bólkur, ið er í toppformi. Og skal ein nevna Mick Jagger, so er formurin í hvussu er júst sum hann skal, hóast eitt lív, ið hevur styrkt ímyndina av “sex, drugs and rock’n roll”.

63 ára gamli Mick Jagger joggaði allan pallin – teir 100 metrarnar hvønn veg - aftur og fram og upp og niður, meðan hann sang, sum var tað fyrsta dagin. Hann sang í grundini væl, hóast avlýstar konsertir í Spaniu fyri stuttum vegna hálsbruna.

Aftur og fram dansaði Jagger, meðan hann risti við afturpartinum og gapandi rætti armarnar út móti fjøldini, meðan hann sang um Satisfaction og Jumpin’ Jack Flash.

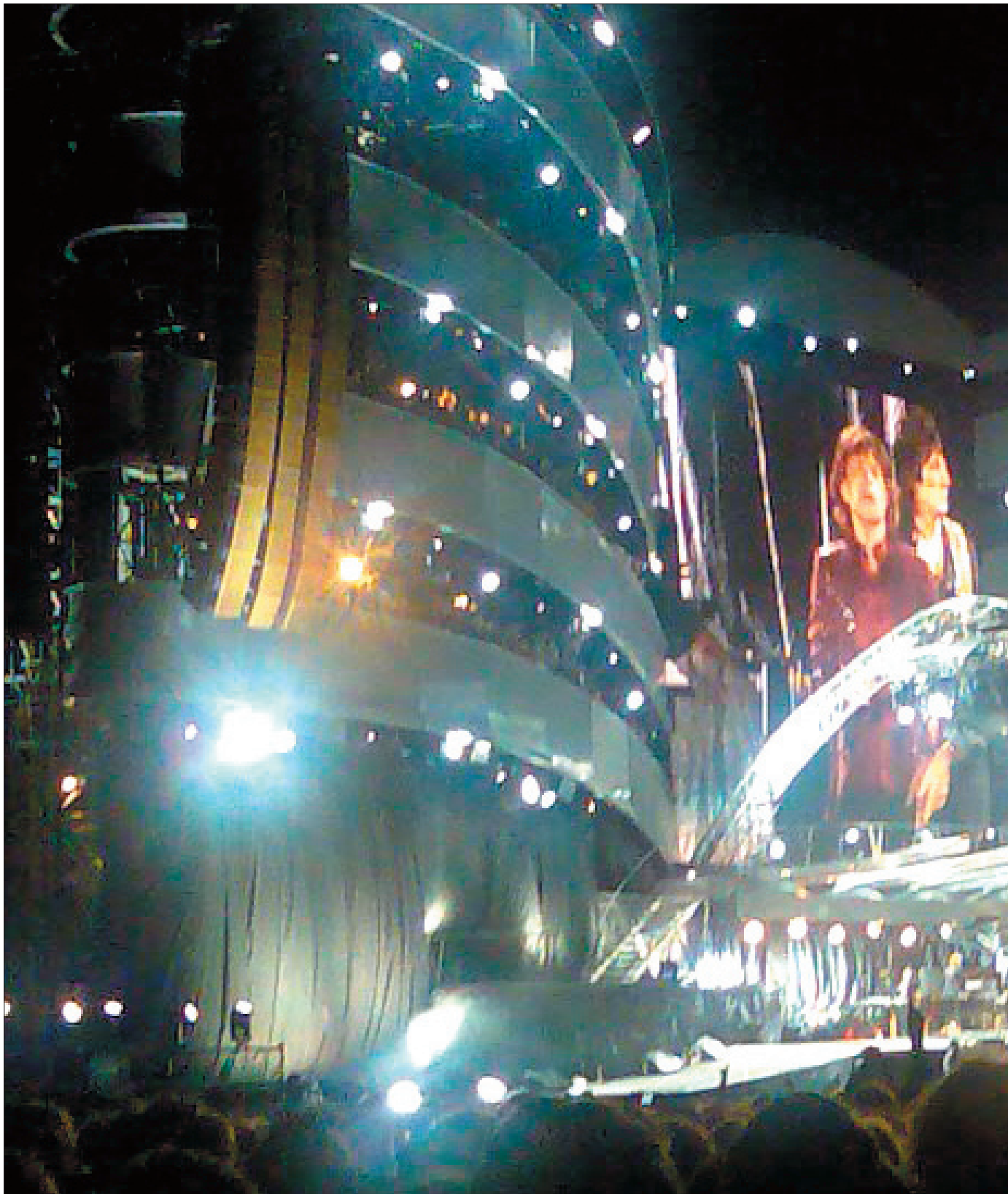
Neyvan nakar føroyskur seyðamaður í triátiárunum hevði orkað at fylgt Mick Jagger og rópt “sirri, sirri sirri”!!

Heimssøga

At standa í Horsens og síggja og hoyra Stones, er sum at skriva seg inn í heimssøguna. Hesa kensluna fær ein.

Vakrir eru teir, Keith og Mick, ikki at hyggja at. Ruklutir og skrámutir. Keith sum ein mumia, gjørd úr gummi, og Mick skrámutur sum turkaður steinbítur. Men sjarmuna hava teir!! Og orkuna!! Og teir duga!!

Teir hava dugað at skriva stóru rock-klassikararnar

Konsertin sunnukvöldið var framúr. Pallurin var sum eitt háhús at síggja. 62x25 metrar og palltornini eru 27 metrar høg

og teir duga væl at framføra teir. Mick er fantastiskur á palli. Har er samband út um pallkantinn og aftur til áhoyrara nummar 85.000 beinanvegin.

Fullir av orku sjarmera teir seg inn í hjørtuni á áhoyraranum.

Sum ein danskur ummælari seinni skrivaði, so sendi ein kvinna síðst í fyrriárunum manni sínum, fyrst í fimtiárunum, eygnabrá sum søgdu, at hasar rørsurnar, sum Mick sýndi á pallinum, hevði hon ikki sæð frá manni sínum; hvørki nú ella áður. Og óivað fingur mangir menn eitt skot frá konum sínum.

Stóru partur av lurtarafjöld-

ini var tilkomið fólk á aldur við menninar á pallinum, men tað vóru eisini tey, ið komu við eitt sindur seinni og tey heilt ungu, sum tó munnu hava havt koyrikort í eini 5 – 10 ár.

Fjöldin kann óivað býtast í 3 partar; Tey, ið so at siga fingur Stones inn við móðurmjølkinum ella fyrstu ølini, meðan ungu tónleikararnir spældu á svart/hvítum sjónvarpsskíggja. Ella tey, ið komu við eitt sindur seinni, í sjeytiárunum, tá mytan um rullisteinarnar var vaksni – hesar menn, sum livdu rocklívið á tamb, men ikki tóktust at nervast av tí, annað enn at skinnið sá alt meira garvað út. Og so tey,

sum komu við seinni, kanska í 80’unum ella fyrst í 90’unum. Kanska tí tey spældu plátur hjá foreldrum sínum, ella tí tey royndu seg sum rockarar í onkrum bilhúsabólki, har lög sum Honky Tonk Women ofta leggja stóðið. Ella bara tí tey elska rocktónleik. Í øllum førum ein blandað fjøld, ið helst fevndi frá 20 árum og heilt upp til 70 ár, ella meira.

Ein fjøld, ið kom úr øllum hugsandi ættum. Bæði danir, føroyingar, og fjepparar úr Noreg, Íslandi og Svøríki og kanska aðrastaðni við.

At seta seg í tokið úr Keypmannahavan og koyra til Horsens við tí í huga, at ein er ávegis til nakað heilt

serstakt, er ein lögkin kensla. Sjálvandi er vandin har fyrri, at Stones eru ov gamlir, ikki orka ella tíma meira, eftir eitt ár, ella meira, á palli í eitt koyr.

Og eftir at Madonna fekk harðar ákoyringar frá ummælaranum eftir sína konsert í Horsens fyri stuttum, so spøktu slíkar hugsanir. Og eisini tí at Stones í helmingin av tíðini, teir hava verið til, hava verið spáddir at vera komnir til endan á leiðini. Men hvørjaferð hava enn fleiri kilometrar ligið framman stavn.

Stórt

Konsertin sunnukvöldið var